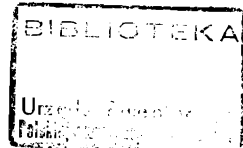

18 października 1932 r.

URZĄD PATENTOWY

A44b 17/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 16502.

Karl Hollerer
(Wiedeń, Austria)
i Adolf Kadletz
(Wiedeń, Austria).

Kl. ~~44~~ 15.

44a¹ 17/00

Sposób i urządzenie do umocowywania guzika.

Zgłoszono 30 grudnia 1929 r.

Udzielono 6 czerwca 1932 r.

Pierwszeństwo: 2 stycznia 1929 r. dla zastrz. 1; 30 stycznia 1929 r. dla zastrz. 2—4 (Austria).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest umocowanie guzika, które może być łatwo rozluźnione, przyczem do umocowania guzika lub podobnego przedmiotu do materiału, jak np. do sukna lub skóry, służy trzpień, z szeroką główką wprowadzany we wgłębienie guzika. Klin, wsuwany w trzpień w kierunku jego osi, zwiększa średnicę tego ostatniego i powoduje umocowanie, podczas gdy rozluźnienie połączenia osiąga się przez wyciągnięcie klina.

Do powiększania średnicy trzpienia służy według wynalazku klin, posiadający w przekroju poprzecznym kształt sierpa, przyczem trzpień ten umocowany jest przy wsuniętym klinie sprężystą płytką, umie-

szczoną we wgłębieniu guzika i przedziurawioną dla przesunięcia trzpienia. Klin przesuwą tę płytkę we wcięciach trzpienia. Trzpień może być też wydrążony i posiadać zgrubioną główkę, zaopatrzoną we wcięcia, przyczem zwiększanie średnicy osiąga się zapomocą walcowego czopa, wsuniętego w trzpień.

W dalszej odmianie urządzenia według wynalazku trzpień składa się z dwóch części, które zaopatrzone są na zewnętrznej stronie we wcięcia, pomiędzy które wsuwa się klin.

Klin, przesuwany w trzpieniu, zaopatrzonym na zewnętrznej powierzchni we wcięcia, może posiadać (dalsza odmiana)

na powierzchni zewnętrznej podłużny rowek, oraz urządzenie do przymocowywania guzika do materiału.

Na rysunku uwidocznione są przykłady wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia umocowanie w przekroju pionowym, fig. 2 — w rzucie poziomym, a fig. 3 — odmienne wykonanie w przekroju pionowym. Fig. 4 — 7 uwidoczniają dwie dalsze odmiany wykonania w przekroju, względnie w rzucie poziomym. Fig. 8 przedstawia szczegół umocowania guzika.

Guzik 1 (fig. 1 i 2) posiada tuleję 2, której część 3 wygięta jest ku wewnątrz i w której umieszczona jest płytkę sprężystą 4. Główna 7 trzpienia 5, zaopatrzonego we wcięcie 6, przyciska materiał 8 do guzika 1. Klin 9, posiadający w przekroju poprzecznym kształt sierpa i wytłoczony z płytki 10 wsuwa się przez odpowiedni otwór 11 w główkę 7. Górny koniec klina, przylegającego na kształt noża do trzpienia 5, jest zaostrowany, a przy wsuwaniu klina płytkę 4 wygina się w górę i zostaje wsunięta w jedno z wcięć 6. Wyciągnięcie klina umożliwia wysunięcie trzpienia 5 z główki 7.

W urządzeniu, uwidocznionem na fig. 3, tuleja posiada zgrubienie 12, w którym umieszczona jest główka 15 wydrążonego trzpienia 13, zaopatrzonego w dwa lub większą liczbę wcięć. Po wsunięciu czopa walcowego 14 główka 15 zostaje umocowana w zgrubieniu 12.

Krawędź trzpienia 5 może być wygięta, zazębiona lub zaopatrzona w haczyki, które wchodzi w materiał. Wynalazek nadaje się nie tylko do guzików, lecz również do połączenia pasów napędnych, części blaszanych i t. d.

Urządzenie, przedstawione na fig. 4 i 5, posiada dwudzielny trzpień, przyczem części jego 16 oddzielone są od siebie otworem idącym w kierunku osi i zwężającym się ku górnemu końcowi trzpienia tak, że obie części 16 łączą się ze sobą na płycie, tworzącej główkę trzpienia, względnie są

przymocowane do tej płytki, która posiada wycięcia, przechodzące w otwór trzpienia i służące do umieszczenia czopa 18 drugiej płytki. Przy wsuwaniu tego czopa części 16 zostają oddalone od siebie. Z dolną krawędzią guzika 1 połączone są przegubowo i sprężysto cztery języczki 19, których zewnętrzny obwód tworzy koło, a części 16 zaopatrzone są u dołu w półkolisty rowek dla pierścienia 20, jak też u góry na przeciwległych powierzchniach we wcięciu 17, służące do umocowywania trzpienia w guziku. Wykonanie to umożliwia nie tylko łatwe umocowywanie i rozluźnianie, lecz także mocne i pewne połączenie z materiałem.

Trzpień 21 według fig. 6 i 7 posiada płytkę, przez otwór której przeprowadzony jest klin 22, przyczem trzpień 21 zaopatrzony jest na powierzchni zewnętrznej we wcięcie, w które wchodzi sprężysta płytkę dolnej części guzika. Płytkę ta (fig. 7) zaopatrzone jest w cztery wcięcia w kierunku promieni, ilość tych wcięć może być jednak dowolna. Klin 12 posiada na powierzchni przeciwległej wcięciom trzpienia 21 rowek 23, a w dolnej części tego ostatniego osadzony jest w półkolistym rowku pierścień 24. Rowek 23 kończy się poniżej górnego końca klina 21, dzięki czemu przesuwanie klina jest ograniczone.

Klin 22, sięgający od drugiej płytki, posiada w przekroju poprzecznym kształt sierpa, otacza więc częściowo trzpień 21, tworzący prowadnicę przy przesuwaniu klina. Pierścień 24 nie przeszkadza przesuwaniu klina 22 wzdłuż trzpienia 21, ponieważ rowek półkolisty przechodzi w rowek 23.

Silne umocowanie guzika do materiału osiąga się według fig. 6 i 8 przez przyciskanie płytki trzpienia 21 lub dolnej strony guzika do materiału. Do tego celu służą języczki 25, umieszczone sprężysto na górnej stronie krawędzi płytki trzpienia 21 i skierowane ku temu trzpieniowi lub też połączone przegubowo i sprężysto z dolną

powierzchnią guzika. Końce tych języczków naciskają na materiał i są zaokrąglone tak, że nie wciskają się w materiał. Sposób ten może być stosowany również i przy innym wykonaniu urządzenia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób umocowania guzika przez wprowadzanie we wgłębienie guzika trzpienia z szeroką główką, którego średnica przy umocowywaniu zostaje zwiększona zapomocą klina, podczas gdy po wysunięciu klina połączenie zostaje rozluźnione, znamienny tem, że zwiększanie średnicy trzpienia (5, 13) osiąga się zapomocą klina (9), który posiada w przekroju poprzecznym kształt sierpa i przy wsuwaniu do guzika (1), prowadzony przez trzpień (5), wprowadza we wcięcie (6) trzpienia (5) sprężystą płytkę (4), umieszczoną w tulei (2) guzika (1) poza jej zagiętą częścią (3), lub zapomocą walcowego czopa (14), wsuwanego w wydrążony trzpień (13), którego główka (15), zaopatrzona we wcięcie, zostaje wciśnięta przez czop (14) w zgrubienie (12) tulei (2).

2. Urządzenie do umocowywania guzika sposobem według zastrz. 1, znamiennie tem, że trzpień (16) jest dwudzielny i posiada otwór, zwężający się ku jego górnemu końcowi, a obie części jego zaopatrzone są u góry na przeciwległych powierzchniach we wcięcie (17), a u dołu w rowek

dla pierścienia naprężającego (20), posiada w przekroju poprzecznym kształt łuku, przyczem z dolną krawędzią guzika połączone są przegubowo i sprężystości języczki, które przy wsuwaniu klina (18) przez otwór główki trzpienia (16) w otwór, oddzielający części trzpienia od siebie, wchodzą we wcięcie trzpienia.

3. Urządzenie według zastrz. 1 — 2, znamiennie tem, że trzpień (21) zaopatrzony jest na powierzchni zewnętrznej we wcięcie i jest częściowo otoczony klinem (22), posiadającym w przekroju poprzecznym kształt sierpa tak, iż klin przy przesuwaniu prowadzony jest wzdłuż trzpienia, przyczem główka tego ostatniego posiada otwór do wsuwania klina, a klin na powierzchni, przeciwległej wcięciom trzpienia, zaopatrzony jest w rowek podłużny (23) sięgający poniżej końca klina i przechodzący u dołu w półkolisty rowek dla pierścienia naprężającego.

4. Urządzenie według zastrz. 1 — 3, znamiennie tem, że górna powierzchnia krawędzi główki trzpienia lub dolna powierzchnia guzika zaopatrzona jest w sprężyste języczki (5), skierowane do wewnątrz, których wolne końce są zaokrąglone.

Karl Hollerer.
Adolf Kadletz.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig.1

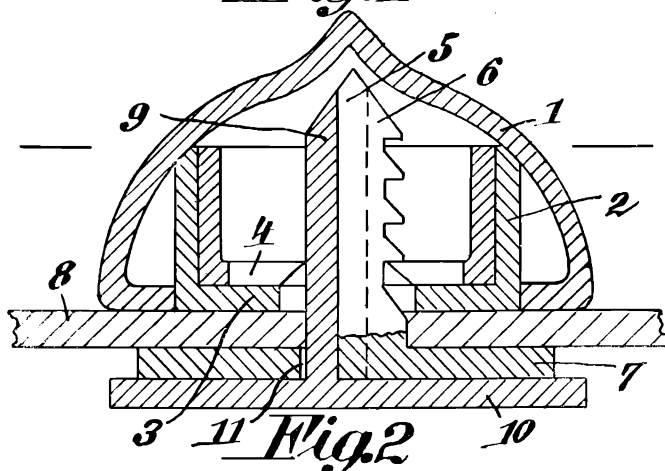

Fig.2

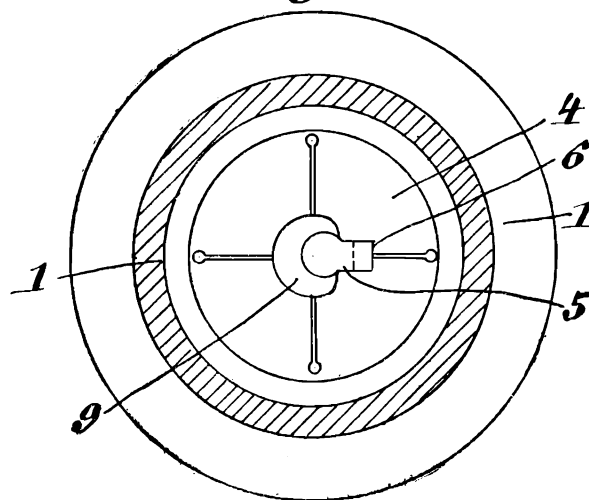

Fig.3

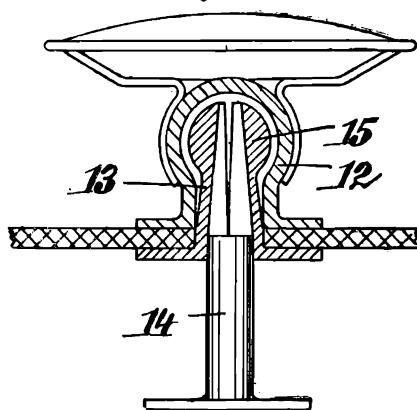

Fig. 8

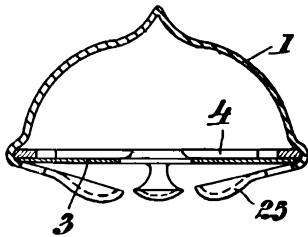

Fig. 6

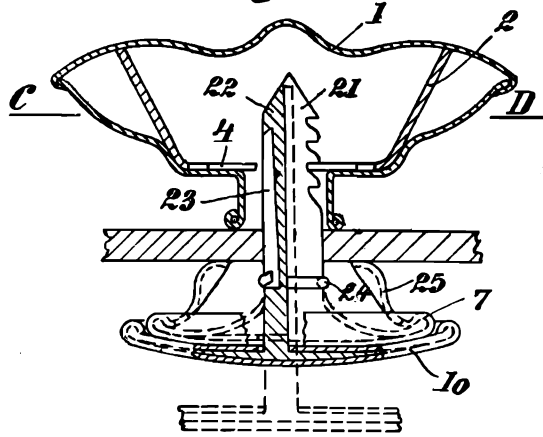

Fig. 4

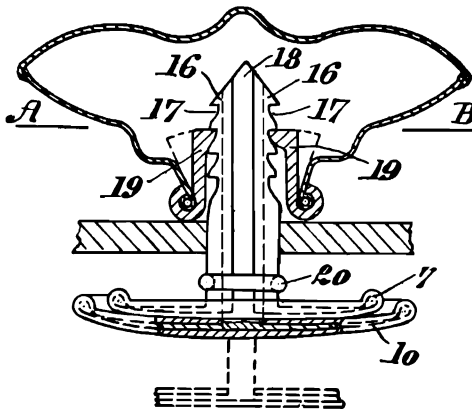

Fig. 7

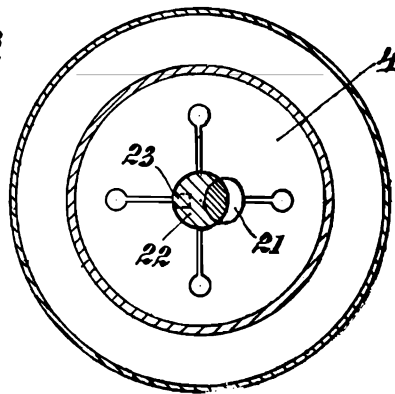

Fig. 5

